

ליל שנחת תורה

350

ועד שמכלים ושורפים את שיירי חומת הגלות, ובדרך ממילא מתגלה משיח צדקנו, אשר, גם עתה "הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים"¹²³, שמשגיח ומציץ מבין הסדקים שבחומת הגלות, כך שכאשר מכלים ושורפים את ה"שיריים" וחומת הגלות, אזי "הנה"¹²⁴ זה בא!

טז. והנה, כל האמור לעיל הרי זה צד-השוה השייך לכאו"א מישראל, ונוסף לזה, ישנו ענין מיוחד בנוגע ל"שלוחים" של נשיא דורנו (כדלקמן), הן אלו הנמצאים כאן והן אלו שאינם נמצאים כאן, אשר, בודאי ימסרו להם את הדברים דלקמן:

מכיון שנשיא הדור הוא "משיח" הכללי שבדור (כנ"ל בארוכה), הרי מובן, שכאשר נשיא הדור בוחר בא' מבני דורו וממנה אותו בתור "שליח", שלוחו של אדם כמותו, ומטיל עליו שליחות לנסוע למקום רחוק (ברוחניות) כדי לעסוק בהפצת היהדות והמעיינות חוצה, "לשכן שמו שם", ואותו "שליח" ממלא את שליחותו מתוך מסירה ונתינה, בכל עשר כחות נפשו, היינו, שמצד מספר עשר (עשר כחות נפשו) למציאותו בתור "שליח" — אזי מתגלה הענין ד"משיח", שזהו "ע של ה"משלח" (שלוחו של אדם כמותו) — נשיא הדור — משיח שבדור.

ובפרטיות יותר:

עבודתו של יהודי היא — כאמור — לגלות את ניצוץ משיח שבו, ועי"ז למהר ולקרב ולפעול את ביאת משיח צדקנו.

אמנם, כדי שעבודה זו תהי' בנקל יותר — צריכה להיות ההתקשרות עם נשיא הדור, משיח הכללי שבדור,

— אשר, "גלה סודו אל עבדיו הנביאים"¹²⁵, ובלשון אדמו"ר הזקן¹²⁶: "התגלות אלקות ע"י צדיקים ואותות ומופתים כו", ובנדו"ד: כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שראו אצלו עניני מופתים בגלוי,

[ולהוסיף, שבין המתוועדים כאן ישנם כאלו שאירעו אצלם עניני "מופתים" בפועל ממש! ... וגם אם במשך הזמן הספיקו לשכוח זאת — אין זה משנה את המציאות, ולא עוד, אלא שהדבר חקוק גם במוח הזכרון שלהם (ע"ד פס"ד אדמו"ר הזקן בהל' ת"ת¹²⁷ בנוגע לענין הזכרון בלימוד התורה)] — עד להתקשרות הבאה לידי ביטוי בכך שנעשה שלוחו של נשיא הדור, שלוחו של אדם כמותו, שאז, נקל יותר לגלות את ניצוץ משיח שבו, שזהו ענינו

(123) שה"ש ב, ט, וראה "קול קורא" שנדפס ב"הקריאה והקדושה" סיון תש"א. אג"ק אדמו"ר מהררי"צ ח"ה ע' שסו, ועוד. (124) שה"ש שם ח' (125) שם ח' (126) שם ח' (127) שם ח'